

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Elżbieta Karska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Demendecki

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie z protestu J. B.

przeciwko ważności wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej,

przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora Generalnego

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 9 stycznia 2024 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu

UZASADNIENIE

J. B. złożył protest wyborczy, w którym opisał niewłaściwe zachowanie obserwatorek z obwodowej komisji wyborczej w G., przedłożenie przez obserwatorów nieautentycznych zaświadczeń, a nadto zarzucił uniemożliwienie mu poprowadzenia wyboru przewodniczącego tej komisji podczas wyborów do Sejmu i Senatu przeprowadzonych w dniu 15 października 2023 r. Składający protest wyborczy wniósł o przeprowadzenie dochodzenia i unieważnienie wyborów.

W sprawie zajął stanowisko Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej i Prokurator Generalny, którzy wnioskowali o pozostawienie protestu bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wynika z art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2408) przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu:

1. dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów;
2. naruszenia przepisów Kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Zgodnie z art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Z kolei, art. 243 § 1 zd. 1 Kodeksu wyborczego obliguje Sąd Najwyższy, aby pozostawił bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 241 Kodeksu wyborczego.

Wnoszący protest nie przedstawił żadnych dowodów, iż przedłożone przez obserwatorów społecznych zaświadczenia były nieautentyczne, a swoją ocenę opiera jedynie na własnych spostrzeżeniach, co jest niewystarczające do wykazania nieprawidłowości w tym zakresie i pozostaje w sprzeczności wymogami dowodowymi określonymi w art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego.

J. B. oceniając zachowania społecznych obserwatorów wyraził swoją subiektywną opinię, jednakże nie uprawdopodobnił nawet, aby takie zachowanie miało wpływ na przebieg głosowania (ewentualnie jaki), wynik głosowania lub wynik wyborów, co z kolei nie mieści się w granicach zarzutów określonych w art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego.

Podobnie okoliczność, że wnoszącemu protest nie zezwolono na poprowadzenie wyboru przewodniczącego obwodowej komisji wyborczej nie może być skuteczną podstawą wniesienia protestu wyborczego w świetle art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 243 § 1 Kodeksu wyborczego pozostawił protest bez dalszego biegu z uwagi na niesformułowanie w nim zarzutów określonych w art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego i niespełnienie wymogów zawartych w art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego.

[SOP]

[ms]